

การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ระหว่างวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ
STAD กับการสอนแบบปกติ

A Comparison of reading ability comprehension of students Mattayom
2 School Sritham Wittaya School Between Student Teams Achivement
Divisionsteaching methods and The traditional method

ชัยชนะ บรรพโคตร^{1*} และ นพคุณ คุณาชีวะ²

¹สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

* ผู้รับผิดชอบบทความ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD กับกลุ่มที่สอนแบบปกติ (2) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD (3) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีธรรมวิทยาวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 121 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 จำนวน 4 ห้อง มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ (ANOVA) เพื่อหาห้องเรียนที่มีคะแนนผลการเรียนไม่แตกต่างกัน จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากเพื่อหากกลุ่มทดลองที่ได้สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคSTAD จำนวน 6 แผน แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 6 แผน และแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความจำนวน 2ชุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าT test แบบ Dependent Sample และแบบ Independent Sample

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองที่ได้ สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนโดย วิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิคร่วมมือSTAD หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

คำสำคัญ : ความสามารถอ่านจับใจความ ; วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD ;
วิธีสอนแบบปกติ

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและ เสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคม ประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนา อาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป กระทรวงศึกษาธิการ (2551 ,หน้า 37) ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง การสอนภาษาไทยให้บรรลุ วัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งการรับเข้ามา คือ การอ่าน และการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการเขียน ในด้านการเขียน ถือเป็นทักษะที่ยังยาก ซับซ้อนและเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการเรียนภาษาไทยในปีการศึกษา 2562 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา มีปัญหาทางการอ่านจับใจความสำคัญ การคิดวิเคราะห์อยู่มากเมื่ออ่านจบไม่ สามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสังเกตได้จากการสอนและคะแนนสอบกลางภาคซึ่งส่วนใหญ่ จะเป็นข้อสอบที่เป็นสถานการณ์ (PISA) นักเรียนจะทำผิดมากที่สุด เพราะนักเรียนอ่านจับใจความสำคัญ ไม่ได้จึงส่งผลให้ไม่สามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้ ข้อมูลดังกล่าวเป็นสาเหตุทำให้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนต่ำ การที่นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญไม่ได้ซึ่งเป็นความสามารถที่จำเป็นใน การเรียนการสอนสาระการเรียนรู้อื่นอีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้คิดหาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษานวัตกรรมทั้งเก่าและใหม่เพื่อนำมาแก้ปัญหา พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD จะทำให้สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD กับกลุ่มที่สอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD กับการสอนแบบปกติ แตกต่างกัน
2. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีธรรมวิทยาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้อง นักเรียนรวมทั้งสิ้น 121 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีธรรมวิทยาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้อง จำนวน 60 คน ได้มาโดยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 จำนวน 4 ห้อง มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยใช้นักเรียนเป็นหน่วยสุ่มเพื่อหาห้องเรียนที่มีคะแนนผลการเรียนไม่แตกต่างกัน จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มจับสลากเพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD และกลุ่มควบคุมที่สอนตามแบบปกติ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตัวแปรดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (independent variable) ได้แก่ วิธีการสอน 2 แบบ คือ
 - 1.1 วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD
 - 1.2 วิธีสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ ความสามารถในการอ่านจับใจความ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD เพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้การแก้ไขปัญหาและใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญดีขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความระหว่างวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความคือ การอ่านเพื่อจับใจความหรือข้อคิด ความคิดสำคัญของข้อความ หรือเรื่องทีอ่าน เป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ ไว้ทั้งหมด นักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญไว้ ดังนี้

สายใจ ทองเนียม (2560 ,หน้า 100) ให้ความหมายการอ่านจับใจความสรุปได้ว่าการจับใจความคือการอ่านในใจที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องคือใจความหลักเพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องอะไรใครทำอะไรที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม และมีใจความรองหรือใจความขยายซึ่งเป็นรายละเอียดเพื่อสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

นพดล จันทรเพ็ญ (2557,หน้า 113) ให้ความหมายการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญสรุปได้ดังนี้ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญนี้เป็นการอ่านที่เข้าไปช่วยให้การอ่านแบบต่างๆ ได้มีผลดีมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายได้ไม่ว่าจะเป็นการอ่านแบบใดก็ตามถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านได้ไม่รู้ว่าเรื่องที่ตนอ่านนั้นผู้เขียนกล่าวถึงอะไรผู้เสนอความคิดหลักกว่าอย่างไรก็จัดได้ว่าการอ่านครั้งนั้นประสบความสำเร็จล้มเหลว ผู้อ่านจึงควรฝึกตนเองให้อ่านหนังสือแล้วสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านได้ถูกต้องตรงประเด็นและรวดเร็ว

กล่าวโดยสรุป การอ่านจับใจความ คือ กระบวนการที่ผู้อ่านสรุปความที่ได้จากการอ่านเรื่องราวหรือสื่อต่าง ๆ เพื่อเก็บเนื้อหาสาระที่เป็นแก่นของเรื่อง บอกจุดมุ่งหมายของเนื้อเรื่องทีอ่านได้

สามารถจับสาระสำคัญ บอกข้อเท็จจริง และแนวความคิดของผู้เขียนได้

หลักการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์นั้น จะต้องมีหลักเกณฑ์ในการอ่าน คืออ่านเรื่องราวทั้งหมดให้เข้าใจ จับใจความสำคัญของแต่ละตอน แล้วตั้งคำถามสั้น ๆ ว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร แล้วสรุปใจความสำคัญของทุกๆตอน และขยายความในคำตอบเมื่อต้องการ รายละเอียด ส่วนการอ่านจับใจความจะให้ได้ผลนั้นนักเรียนต้องมีความรู้พื้นฐานในการอ่าน ต้องเข้าใจความหมายของคำ ต้องมีสมาธิในการอ่าน มีสุขภาพกายและจิตใจดี และต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอ ดังที่

สายใจ ทองเนียม (2560 ,หน้า 100) กล่าวถึงหลักการอ่านอ่านจับใจความสำคัญสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญต้องใช้พื้นฐานการอ่านแล้วเข้าใจใจความสำคัญส่วนมากจะมีลักษณะเป็นประโยคซึ่งอาจปรากฏอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของย่อหน้าก็ได้ จุดที่พบใจความสำคัญของเรื่องมากที่สุดในแต่ละย่อหน้าคือประโยคที่อยู่ตอนต้นย่อหน้าผู้เขียนมักบอกประเด็นสำคัญไว้ก่อนแล้วจึงขยายรายละเอียดให้ชัดเจน รองลงมาคือประโยคตอนท้ายย่อหน้าโดยผู้เขียนจะบอกรายละเอียดหรือประเด็นย่อยก่อนแล้ว จึงสรุปด้วยประโยคที่เป็นประเด็นไว้ภายหลังสำหรับจุดที่พบใจความสำคัญยากขึ้นก็คือประโยคตอนกลางย่อหน้าซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้การสังเกตและพิจารณาให้ถี่ถ้วนจุดที่หาใจความสำคัญยากที่สุดคือย่อหน้าที่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏชัดเจนใจความสำคัญอาจอยู่ร่วมกันในย่อหน้าซึ่งผู้อ่านจะต้องสรุปออกมาเอง

ชญ ทดแทนคุณ และ กานต์รวี แพทย์พิทักษ์ (2552 ,หน้า 55) กล่าวถึงหลักในการอ่านจับใจความสรุปได้ว่าการอ่านจับใจความเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านหนังสือวิธีการจับใจความสำคัญ 1) จับใจความจากชื่อเรื่อง ชื่อเรื่องมักจะสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง 2) หาใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า ในแต่ละย่อหน้ามักจะมีใจความสำคัญเป็นใจความเดียวหรืออาจไม่มีใจความสำคัญเลยก็ได้ทั้งนี้ใจความสำคัญมักจะอยู่ที่ต้นย่อหน้าหรือไม่ก็อยู่ในท้ายย่อหน้า 3) นำใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงเพื่อให้ได้เนื้อความที่สั้นครบถ้วนและเนื้อหาสมบูรณ์

กล่าวโดยสรุป หลักในการอ่านจับใจความคือ ครั้งแรกให้อ่านผ่านๆไปก่อน เพื่อให้รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง วิธีที่จะจับใจความได้เร็วคือให้พิจารณาจากชื่อเรื่อง และส่วนมากใจความสำคัญมักจะปรากฏอยู่ต้นย่อหน้าหรือท้ายย่อหน้า จากนั้นจึงอ่านให้ละเอียด ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องให้ชัดเจน ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านและสุดท้ายจึงเรียบเรียงใจความสำคัญของเนื้อเรื่องด้วยสำนวนของตนเอง

ความสามารถในการอ่านจับใจความ

แววมยุรา เหมือนนิล (2541 ,หน้า17) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านจับใจความคือ พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ อาจพิจารณาได้จากทักษะต่อไปนี้ 1. การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตัวเอง 2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อ สถานที่เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ 3. การปฏิบัติตามสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้ 4. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้

5. การรวบรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้วได้ 6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้ 8. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้ 9. การกล่าวสรุปได้

สายใจ ทองเนียม (2560, หน้า 103) กล่าวว่าความสามารถในการอ่านจับใจความคือ ความสามารถในการอ่านจับใจความพิจารณาจากความเข้าใจเนื้อเรื่อง และความคิดสำคัญของผู้เขียน สามารถจัดลำดับเนื้อเรื่อง สรุป วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความได้ รวมทั้งความรู้ด้าน ศัพท์และความรู้ด้านไวยากรณ์ด้วย

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงความสามารถด้านการอ่านในระดับต่างๆ ซึ่งพิจารณาจากการอ่านแล้วสามารถเล่าสรุปความโดยใช้คำพูดของตนเอง บอกข้อเท็จจริงของเรื่อง แปลความหมาย เข้าใจความคิดเห็นของผู้แต่ง จำแนกใจความสำคัญและส่วนขยาย และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ทิตินา แชมมณี (2557, หน้า 369) ได้ให้ความหมายและขั้นตอน การจัดการเรียนรู้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคSTAD หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่มีชื่อเต็มว่า Student Teams Achievement Divisions เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. ชี้นำเสนอเนื้อหา โดยการทบทวนพื้นฐานความรู้เดิม จากนั้นครูสอนเนื้อหาใหม่กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น
2. ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม โดยนักเรียนในกลุ่ม 4-5 คน ร่วมกันศึกษากลุ่มย่อยนักเรียนเก่งจะอธิบายให้นักเรียนอ่อนฟังและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรม
3. ขั้นทดสอบย่อย นักเรียนแต่ละคนจะทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือกัน
4. คัดคะแนนความก้าวหน้าแต่ละคน และของกลุ่มย่อย ครูตรวจผลการสอบของนักเรียน โดยคะแนนที่นักเรียนทำได้ในการทดสอบจะถือเป็นคะแนนรายบุคคล แล้วนำคะแนนรายบุคคลไปแปลงเป็นคะแนนกลุ่ม
5. ชมเชย ยกย่อง บุคคลหรือกลุ่มที่มีคะแนนยอดเยี่ยม นักเรียนคนใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และกลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยเลือกขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ข้างต้น ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอนที่ชัดเจนมุ่งให้ผู้เรียนได้ตั้งฝึกคำถาม แสวงหาคำตอบด้วยตัวเอง ช่วยเหลือแบ่งปันความรู้ จึงเหมาะแก่การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความของผู้เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ระหว่างวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD กับวิธีสอนแบบปกติ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) การวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 121 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้อง จำนวน 60 คน
3. ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 จำนวน 4 ห้องมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA เพื่อหาห้องเรียนที่มีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน พบว่ามี 1 คู่ที่มีค่าเฉลี่ยการเรียนไม่แตกต่างกันได้แก่ (1) กลุ่มที่ 1 ม.2/1 กลุ่มที่ 2 ม.2/3 จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มและจับสลากเพื่อหากกลุ่มทดลองที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD และกลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ ดังนี้ (1) กลุ่มที่ 1 คือ นักเรียนโรงเรียนศรีธรรมวิทยาวิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 เป็นกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD (2) กลุ่มที่ 2 คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 เป็นกลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างแผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยศึกษาจากการสร้างแผนการสอนของ Johns Hopkins University (Slavin, 1995)
2. การสร้างแผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนสอนตามคู่มือครู จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยศึกษาการสร้างแผนการสอนที่สอนตามแนวคู่มือครูวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ
3. แบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความเป็นปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบแบ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน คือ วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน วิธีหาคุณภาพ คือ (1) เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ จากนั้นพิจารณาค่าIOCดัชนีความสอดคล้องมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน

5. นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียน และหลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความหลังการสอนระหว่างวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD กับวิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลองสอนแบบ STAD	30	22.23	2.582	6.476	0.00*
กลุ่มควบคุมสอนแบบปกติ	30	17.47	1.818		

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD และนักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งนักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD มีความสามารถอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียนวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD

ช่วงเวลา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	15.73	2.561	3.447	0.00*
หลังเรียน	30	22.27	1.818		

* $P > 0.05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความสามารถอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียน วิธีสอนแบบปกติ

ช่วงเวลา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	17.47	1.11	1.21	.118*
หลังเรียน	30	18.07	1.32		

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งความสามารถอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กินาริน ต้นเสียงสม (2555) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTADแตกต่างกับการสอนแบบปกติที่ระดับ.01 เนื่องจากวิธีสอนอ่านแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD เป็นวิธีการสอนอ่านชนิดหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นขั้นตอนมีความรับผิดชอบช่วยเหลือแบ่งปันและเป็นระบบ สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองและความคิดของผู้อื่น และยังเปลี่ยนกลวิธีคิดได้ โดยการเรียนรู้แบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD วิธีการสอนอ่านชนิดหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นขั้นตอน เป็นระบบ สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองและของผู้อื่นได้ และยังเปลี่ยนกลวิธีคิดได้มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเป็นไปตามขั้นตอนและวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ก็คือการใช้กลุ่มร่วมมือกันช่วยเหลือกันและการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งองค์ประกอบย่อยๆ อื่น ๆ ของเทคนิคSTAD จะนำไปสู่เป้าหมายเดียวกันในด้านการติดตามดูแลของนักเรียนที่เรียนโดยการเข้ากลุ่มกันมีทั้งแก่ง ปานกลาง และอ่อนด้วยการอ่านนั้น

นักเรียนมีการช่วยเหลือกัน ระบุใจความสำคัญของเรื่องที่ให้อ่าน มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งจากการสังเกตการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของนักเรียนและนักเรียนให้ความร่วมมือเรียนรู้ไปด้วยกัน

ในขณะที่นักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีแบบปกติ ซึ่งเป็นวิธีที่ครูผู้สอนมักจะเสนอเนื้อหาแล้วให้นักเรียนอ่านเพื่อสรุปความเองตามความเข้าใจ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิม ไม่มีการตั้งคำถามล่วงหน้าว่าต้องการรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนอ่านโดยไม่มีจุดมุ่งหมาย ทำให้ขาดแรงจูงใจในการอ่านขาดความช่วยเหลือและทักษะการอยู่ร่วมกันส่วนการจดบันทึกนั้นครูมักจะให้จดเฉพาะคำสำคัญ คำศัพท์ หรือสำนวน ไม่ใช่การจดประเด็นที่สำคัญหลัก ๆ ของเนื้อหา ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างชัดเจน และยังไม่มีโอกาสที่จะเขียนแผนภาพความคิดเพื่อสรุปประเด็นการอ่าน จึงทำให้นักเรียนขาดทักษะในการคิด ไม่สามารถจัดระเบียบข้อมูลได้ เวลาให้สรุปความสำคัญจึงไม่สามารถสรุปเป็นคำพูดของตัวเองได้ มักใช้วิธีลอกข้อความจากหลาย ๆ ส่วนมาต่อกัน ส่งผลให้จับใจความไม่ได้ ทั้งยังไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านอีกด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา นักเรียนที่ได้สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จึงมีความสามารถทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กินาริน ต้นเสียงสม (2555) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD กับการสอนแบบปกติ ผลวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD สูงกว่าการสอนแบบปกติมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยในระดับมากเช่นกันทุกด้าน วาสนา ไตรวัฒน์ระงไชย (2553) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบ การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD กับการสอนตามคู่มือครู ผลวิจัยพบว่า เปรียบเทียบการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD สูงกว่าการสอนตามคู่มือครูมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีความสามารถทางการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ

2.ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 จากผลการวิจัยพบว่าวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการสอนอ่านจับใจความเพราะนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าการสอนการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคSTADเกิดประสิทธิภาพตรงกับงานวิจัยของ อติศร ชาวสะอาด (2555) วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผลวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม

สมมติฐานที่ตั้งไว้ คุณลักษณะจิตสาธารณะของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มควบคุม ที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานข้อที่ 3 จากผลการทดลองจัดการเรียนรู้ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่สอนโดยวิธีแบบปกติก่อนทดลองและหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถทางการอ่านจับใจความไม่แตกต่างกัน เนื่องจากนักเรียนขาดพื้นฐานและความรู้ในการอ่านจับใจความตลอดจนถึงไม่เห็นคุณค่าของการอ่านจับใจความรวมทั้งความสนใจที่จะเรียนรู้ในเรื่องของการอ่านจับใจความและวิธีการสอนแบบปกตินักเรียนไม่มีโอกาสเข้ากลุ่มกันทำงานใช้ประสบการณ์ความสามารถของแต่ละบุคคลเท่าที่ควรนักเรียนไม่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านความคิดและลงมือทำงานด้วยตนเอง เพราะส่วนใหญ่แล้วครูจะเป็นผู้อธิบายให้นักเรียนฟังอย่างเดียว นักเรียนจึงมีโอกาสนำการแสดงออกทางความคิดเห็นน้อยและได้ปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเองน้อย จึงทำให้กระบวนการอ่านจับใจความไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นการที่ครูผู้สอนได้นำการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD เข้าไปสอนในเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจึงทำให้นักเรียนมีผลการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญได้ดียิ่งขึ้นเพราะการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD นักเรียนได้เข้ากลุ่มกันทำงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้แสดงความคิดเห็นแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นช่วยเหลือกันและได้ทำงานด้วยตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา ไตรวัฒน์งษ์ไชย (2553) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD กับการสอนตามคู่มือครู ผลวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD สูงกว่าการสอนตามคู่มือครูมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่า จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาครั้งต่อไปซึ่งประกอบด้วย ข้อเสนอแนะทั่วไปในการนำวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD ไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการทำวิจัย พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือ STAD สูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD สามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความสำคัญให้ได้สูงขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาตลอดจนถึงครูผู้สอนควรส่งเสริมและนำวิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคร่วมมือSTAD ไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยในด้านอื่น ๆ ที่ต้องใช้ทักษะการอ่าน เช่น การอ่านคิดวิเคราะห์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะด้านการอ่านของนักเรียน

2. จากการสังเกตการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของนักเรียน พบว่า ในการพูดให้กำลังใจสนับสนุน การรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ตลอดจนถึงการทำงานร่วมกัน เป็นทีมประสบผลสำเร็จมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาไทยประเภทอื่น ๆ เช่น การอ่านเพื่อตีความ การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบ เทคนิคร่วมมือSTAD กับวิธีสอนอื่น ๆ เช่น TGT หรือ CIRC

2. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ โดยใช้วิธีสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบ เทคนิคร่วมมือSTAD กับวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น วิธีการสอนแบบบูรณาการ วิธีการสอนแบบโครงงาน วิธีการสอนแบบใช้เกมศึกษา วิธีการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ :

ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กีนาริน ต้นเสียงสม (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น*

มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค STAD กับวิธีการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วาสนา ไตรวิณะธงไชย (2553). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น*

มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค STAD กับวิธีการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อดิศร ขาวสะอาด (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น*

มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค STAD กับวิธีการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทิตนา แคมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์. (2552). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

โอเดียนสโตร์.

นพดล จันทรเพ็ญ. (2557). *หลักการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : เจเนซิสมีเดียคอม.

แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). *การอ่านจับใจความ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.

สนิท สัตโยภาส. (2556) . *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : สถาบันราชภัฏ

เชียงใหม่.

สายใจ ทองเนียม. (2560) . *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

